Nyní již vzdal se veřejné činnosti, ale o všecko dále živě se zajímá, maje o všem bezpečný přehled. I přes svůj vysoký věk dále pracuje a těší se svými starými kamarády — hudbou a knihou. Ale ještě něco daleko víc zpříjemňuje dny jeho soumraku: syn, doktor práv a lékařství, nyní tak oblíbený v královéhradecké nemocnici a dvě milé a dobře se učící děti po předčasně zemřelé dceři. Osud byl aspoň částečně milosrdný!

K významnému výročí projevme váženému jubilantovi, jenž jest z nejstarších českých notářů, z upřímného srdce hojnost zdraví, pokoje a míru do dalších mnohých let! Dr. J. D.

Přeložení. Ministr spravedlnosti přeložil pp. notáře: Dra Františka Zlámala ze Strážnice do Kojetína, Dra Eduarda Lisku z Nové Bítěše do Mor. Ostravy, na notářské místo nově zřízené výnosem ze dne 28. XI. 1933 č. 40.260; Josefa Jaroše z Ivančic do Brna, Ludvíka Haase ze Žďánic do Ivančic, Dra Karla Navrátila z Opavy do Mor. Ostravy na not. místo uprázdněné úmrtím p. notáře Dra Ferd. Pelce.

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval pp.: kandidáta notářství Dra Zdeňka Kubelku notářem ve Velké Bíteši, kandidáta notářství Dra Ruprechta Schlesingra notářem ve Žďánicích a Dra Ladislava Skulu notářem v Konici.

Na Slovensku byli jmenováni veřejnými notáři: veřejnonotářský náměstek Petr Matúška pro Baňskou Štiavnici a Dr. Jan Bella pro Velké Kapušany; advokát Dr. Desider Kornel Polčik v Hlohovci pro Námestovo, Dr. Josef Holúbek, advokát v Želiezovcích pro Šahy a Dr. Arnošt Kastriner, advokát ve Vranově n. T. pro Moldavu n. B.

Ministerstvo spravedlnosti upozornilo, že má na skladě některé starší ročníky svého Věstníku, jež by poskytlo za účelem doplnění sbírek interesentům, kteří by se o ně přihlásili nejdéle do 10. června t. r. za poloviční cenu.

Jsou to ročníky: I. (1919, německý překlad, 10 Kč), II. (1920, oficielní vydání i německý překlad, 6 Kč), IV. (1922, oficielní vydání, 10 Kč, i německý překlad, 7.50 Kč), V. (1923, oficielní vydání, 10 Kč, i německý překlad, 7.50 Kč), VI. (1924, německý překlad, 7 Kč), VII. (1925, oficielní vydání, 10 Kč, i německý překlad, 7.50 Kč), VIII., IX., X. a XI. (1926, 1927, 1928 a 1929, oficielní vydání, 10 Kč, i německý překlad, 7.50 Kč), XII. a XIII. (1930 a 1931, německý překlad, 7.50 Kč), XIV. (1932, oficielní vydání, 10 Kč, i německý překlad, 7.50 Kč), XV. a XVI. (1933 a 1934, oficielní vydání i německý překlad 12.50 Kč).

Za poloviční cenu bude dodán také Výbor ze Sbírky zákonu a nařízení v českém i německém vydání, vycházející jako příloha k Věstníku z roku 1922 až 1934 a sice: v českém vydání ročník 1922, 1923, 1924, 1925, 1929, 1933 a 1934; v německém vydání ročník 1922 až 1934.

Se slevou jedné třetiny z původní ceny budou vyřízeny dále objednávky rozhodnutí nejvyššího soudu ve věcech civilních, trestních a sbírky rozhodnutí živnostenských soudů, jež dojdou ve shora označené lhůtě.

Na skladě jest dosud z rozhodnutí nejvyššího soudu ve věcech trestních i civilních jen svazek IV. až VII., ostatní svazky (I. až III.) jsou neúplné.

Ze Sbírky rozhodnutí živnostenských soudů jest na skladě svazek I.

Přihlášky přijímá Administrace Věstníku v ministerstvu spravedlnosti v Praze IV.

7./5. 1935.

Výnosy ministerstva spravedlnosti.

Otevírání bezpečných schránek (safes) v řízení pozůstalostním. Některé soudy tvrdí, že, jakmile dědicové sdělili soudu, že projednají pozůstalost sami (§ 29, odst. 3., věta 2 nesp. pat.), nemohou vyslati k otevření bezpečnostní schránky (safesu) notáře jako soudního komisaře a nemají-li možnost, aby úkon ten provedly samy, dávají dědicům svolení k otevření bez splnění podmínek uvedených ve výnosu z 4. listopadu 1922, č. 34 Věst., a místo souhlasu finančního úřadu tam žádaného spokojují se tím, že strany 10 dní předem uvědomí finanční úřad o tom, kdy dojde k otevření schránky.

Tento postup není správný. Finanční úřad nemůže býti donucen, aby se účastnil otevření schránky v čas jemu určený. Vyslání notáře jako soudního pomocného orgánu k tomuto úkonu je povahy samostatné, může k němu dojíti i tam, kde soud projednává pozůstalost sám, a není v žádném odporu s tím, že notář, jakmile dědicové prohlásí, že budou projednávati pozůstalost sami, není oprávněn v projednání pozůstalosti jako soudní komisař pokračovati. Soud je ovšem oprávněn na místo notáře tímto úkonem pověřiti důvěryhodného soudního úředníka (viz předposlední odstavec výnosu č. 34/1922). (Č. 47.339/34.)

(Věstník min. sprav., ročník XVII. (1935), čís. 2, str. 20.)

Zápis cizinců jako členů představenstva akciových společností do obchodního rejstříku. U jednoho krajského soudu vzešla pochybnost, zda při zápisu cizinců jako členů představenstva akciových společností do obchodního rejstříku (čl. 228 a 233 obch. zák.) je potřebí žádati průkaz, že bylo podle § 3 zákona ze dne 13. srpna 1928 č. 39 Sb. z. a n., dáno povolení k zaměstnání cizince. Ministerstvo spravedlnosti odpovědělo na dotaz záporně, vycházejíc hlavně z toho, že u členů představenstva akciových společností nejde zpravidla o zaměstnání ve smyslu § 3 zákona č. 39/1928 Sb. z. a n. a že zápisem člena představenstva akciové společnosti do obchodního rejstříku se nezakládá ani neprojevuje žádný zaměstnanecký poměr, nýbrž poměr sui generis, který jen v několika málo a spíše nahodilých případech může býti také poměrem zaměstnaneckým. Zúčastněná ministerstva (vnitra, obchodu, financí, věcí zahraničních a sociální péče) vyslovila souhlas s tímto názorem ministerstva spravedlnosti. Ministerstvo spravedlnosti ještě dodalo, že při ověřování cizinců jako členů představenstva akciových společností k zápisu do obchodního rejstříku nutno předložiti rejstříkovému soudu potvrzení o vzájemnosti, t. j. potvrzení, že stát, jehož příslušníkem jest cizozemský člen představenstva, při zápisu členů představenstva s československou státní příslušností do svých obchodních rejstříků šetří vzájemnosti. (Č. 62.981/34.)

(Věstník min. sprav., ročník XVII. (1935), čís. 3, str. 42.)

Finsko — vzájemnost ve věcech pozůstalostních. Finská vláda úředně oznámila, že podle práva platného ve Finsku není překážek, aby před československým soudem bylo provedeno řízení o movité finské pozůstalosti po československém státním příslušníku, který zemřel ve Finsku, nemaje tam svého řádného bydliště. V tomto rozsahu jest pokládati za zajištěnou vzájemnost podle § 23 nesp. pat. a § 8 zák. čl. XVI/1894 v poměru k Finsku. Podotýká se ještě, že podle platného práva finského náleží správa a rozdělení pozůstalosti dědicům; finským soudům přísluší toliko rozhodování o sporných dědických nárocích, měl-li zůstavitel stálé bydliště ve Finsku. Zůstavitel cizinec nemůže podle finského práva v posledním pořízení platně disponovati s venkovskými nemovitostmi, ležícími ve Finsku. (Č. 644/35.)

(Věstník min. sprav., ročník XVII. (1935), čís. 1, str. 8.)

Kapitalisační míra úroková pro odhad nemovitostí podle ročního čistého výtěžku (výnosu) pro rok 1935 ve smyslu § 22 odhadního řádu (vl. nař. č. 100/1933 Sb. z. a n.) byla určena takto:

1. pro obvod vrchního soudu v Praze:
   a) pro statky s hospodářstvím polním na 3½ (tři a půl) ze sta,
   b) pro statky a usedlosti s lesním hospodářstvím na 3½ (tři a půl) ze sta,
   c) pro budovy bez polního nebo lesního hospodářství nebo bez průmyslového podniku na 4 (čtyři) ze sta;
2. pro obvod vrchního soudu v Brně:
   pro všechny tři skupiny shora pod 1. uvedené na 4 (čtyři) ze sta;
3. pro obvod vrchního soudu v Bratislavě:
   a) pro statky s hospodářstvím polním na 5 (pět) ze sta,
   b) pro statky a usedlosti s lesním hospodářstvím na 4 (čtyři) ze sta,
   c) pro budovy bez polního nebo lesního hospodářství nebo bez průmyslového podniku na 5 (pět) ze sta;
4. pro obvod vrchního soudu v Košicích:
   pro všechny tři skupiny shora pod 1. uvedené na 5 (pět) ze sta. (Č. 66.002/34.)

(Věstník min. sprav., ročník XVII. (1935), čís. 2, str. 21.)

Ověření podpisů na návrzích na zahájení vyrovnacího řízení — poplatková povinnost. Podle § 2. odst. 1, vyr. ř. musí dlužníkův podpis na jeho návrhu na zahájení vyrovnacího řízení, býti ověřen soudem nebo (veřejným) notářem, není-li dlužník zastoupen advokátem.

Podle pol. 9 c) sazby soudních poplatků č. 151/1931 Sb. z. a n., v zemích Slovenské a Podkarpatoruské podle pol. 1 c) sazebníku k zákonu č. 120/1931 Sb. z. a n., jsou tyto návrhy